

“Potser algú creu que la Bíblia és anacrònica, però a mi em sembla exactament el contrari”

Description

Blanca Llum Vidal ha acceptat el repte d'explorar un tema tan carregat de significats com és el sisè manament. La poeta i escriptora barcelonina revela com va arribar aquesta proposta de l'editorial Fragmenta i com va encarar el desafiament de reflexionar sobre una qüestió que, tot i no ser una creença personal, encara contenia complexitats i matisos dignes d'exploració. El resultat ha sigut l'assaig [No cometràs adulteri](#), sisè volum de la col·lecció '[Deu Manaments](#)', que repensa, amb una mirada actual, els grans temes de la contemporaneïtat seguint el fil conductor del decàleg.

Com va li va arribar la proposta d'escriure sobre el sisè manament?

He de dir que l'encàrrec em va impressionar. Tanmateix, vaig acollir la proposta amb ganes de reflexionar-hi. Entenc que van pensar en mi perquè la temàtica tenia una certa relació amb el llibre La princesa sou Vós, on no és que hagués parlat exactament d'adulteri, però sí de llibertat i de sexualitat d'una manera més o menys explícita. Suposo que, de forma natural, es fa l'enllaç entre l'amor, la llibertat i la sexualitat que apareixen en aquests dos títols.

Igualment, es pot trobar relació amb Aquest amor no és u, un llibre de poemes que va escriure fa uns anys.

Sí, de fet, aquest títol també té una certa relació, no sé si amb l'adulteri, però amb la multiplicitat de relacions. I a més, és un diàleg amb el Càntic dels Càntics bíblic. Per tant, a part de tenir una relació amb la temàtica, és un altre llibre en què dialoga amb la Bíblia.

Com ha anat aquest diàleg amb la Bíblia abans de posar-se a escriure?

Crec que cal fer un petit incís: Fragmenta, quan demana als autors i autores d'escriure sobre un manament o un altre, no és que et convidi a entrar en contacte directe amb el text bíblic. Que jo ho hagi fet al principi de l'assaig i que algun dels autors dels manaments ho hagin fet més intensament i més arran de lletra, com Bernat Dedéu o Ignasi Moreta, és perquè així ho han volgut. Hi ha altres autors de la sèrie que no ho han fet i que, des de l'enunciació del manament, han escrit sobre la seva

experiència personal o professional.

Blanca Llum, signant llibres durant la diada de Sant Jordi. | Fragmenta

Per alguna cosa serà, que la Bíblia continua sent un best-seller. Sigui per raons de fe o per qüestions literàries.

Trobo que la Bíblia és un llibre molt interessant. Potser algú li sembla anacrònica. A mi em sembla exactament el contrari. Agafar la Bíblia com a pretext per pensar aspectes contemporanis em sembla interessant i divertit. És un text tant rigorós com passat de voltes, tant sever com gore o sensual.

Hi ha algun llibre de la sèrie que li agradaria llegir i encara no hagi pogut fer-ho?

Tinc ganes de llegir el de la Maria Sevilla, [*No desitjaràs els béns del proïsme*](#). Sobretot perquè, parlant-ne amb ella, ens hem adonat que els dos llibres tenen alguns punts en comú. Curiosament, totes dues parlem de llenguatge. Ella escriu a partir de “no desitjaràs els béns del proïsme” i jo de “no cometràs adulteri”, però ambdues hem dedicat una part del text al llenguatge i a les seves conseqüències polítiques. Em sembla curiós i bonic, coincidir en això.

Parlant de llenguatge, com ha decidit endreçar els capítols: l'adulteri en imatges, l'adulteri en un conte?

Hi va haver una reflexió sobre com havia de ser l'estructura. Sobretot perquè es tractava d'un assaig breu i crec que això limita el contingut i determina la forma. Si comences a fer citacions de reflexions teòriques o de textos de ficció, de seguida et menges les pàgines i ja no tens espai per dir res. Per tant, evidentment que parlaràs d'autors i d'autores, vaig pensar, però si pot ser de manera indirecta i citant poc.

Llavors vaig decidir estructurar el llibre en dues parts. La primera és un invent curiós. Em va venir aquesta idea de les imatges. A mi m'agrada molt que a la meva obra hi hagi coses, objectes. Els objectes em permeten de reflexionar sobre qüestions profundes o, si vols, existencials. A la segona part, en canvi, vaig voler centrar-me en Víctor Català perquè m'agrada ella, la seva obra i el seu posicionament com a artista.

He de confessar que tot i que m'ha agradat la forma en la qual està pensat i escrit el llibre, al principi m'ha costat trobar connexió amb el que escrivia i el títol.

Jo també vaig tenir aquesta sensació al principi. Perquè em van convidar a parlar d'un manament, és a dir, d'una prohibició, amb la qual jo no crec. Però, al final, tampoc no és tan senzill ni tan dicotòmic. Jo no defenso exactament el contrari del que declara el manament.

Set dels autors de la sèrie 'Deu manaments', amb l'editora Anna Punsoda. | 'Flama'

No defensa ni la fidelitat ni la infidelitat. I les defensa totes dues alhora.

La tesi d'aquest llibre és que l'amor i la sexualitat són coses que ja són lliures d'entrada. A partir d'això, pots desviar-te o no d'aquesta llibertat. Pots tancar-la a l'armari. Empresonar-te. Deixar-te anar. Militar en el poliamor o simplement assumir que el desig és una cosa mòbil, que s'escampa. Hi ha moltes opcions.

Escriu: "Dir algú que li seràs fidel tota la vida és atrevit. I si es projecta en forma de pacte ja és hiperbòlic".

Jo no crec en els contractes: ni en els matrimonials ni en els poliamorosos. No m'agraden, no m'hi sento còmoda.

Això recorda a la frase que cita de la poeta Maria Tsvetàieva: "Qui estima una cosa no estima res".

Crec que hi ha, en general, una gran repressió dels desitjos, de les fantasies, dels somnis eròtics o sexuals. Que decideixis tenir una parella única i concentrar-ho tot en una sola persona tota la vida està bé, però trobo que és molt difícil. Ara bé, també m'interessaria pensar, reflexionar i escriure sobre això.

És el que he entès que diu al final del llibre. El debat sobre què significa ser fidel o infidel l'he tingut més d'una vegada amb els meus amics. Crec que tot passa per l'honestedat amb un mateix.

En temes com aquest, beus de la teva experiència directa. És important parlar sobre aquestes qüestions, no per decidir exactament ara què farem, sinó per una qüestió de compromís ètic i de transparència. En el moment en què fem la promesa de compartir una relació amb una sola persona la resta de la nostra vida, si ens paréssim a pensar realment en aquesta promesa, fliparíem, com diu Foucault, perquè és molt difícil: no saben què passarà a la vida ni qui ens trobarem pel camí.

Sobre la frase de Víctor Català: “Cadascú de nosaltres, n'és un viver, d'éssers misteriosos”. Crec que sigui quina sigui la manera de relacionar-te amb l'altre, experimentaràs igualment una sèrie d'éssers. Per dir-ho ras i curt, experimenta tants éssers el que es compromet amb una persona, com el que decideix relacionar-se amb més d'una persona.

Exacte, hi ha relacions en què no tens ganes d'altres coses i n'hi ha que sí, i no vol dir que unes siguin més valuoses que les altres. Són coses íntimes, que depenen de cadascú. I sobre la sinceritat amb l'altre, sobre el que fas i deixes de fer... la sinceritat està bé, però crec que a vegades pot tenir un punt egoista. Si tu t'emboliques amb algú, és la teva vida. No sé si la teva parella necessita saber-ho o no. Què li aporta aquesta sinceritat? Potser li porta dolor, dubte, patiment, però no sé si sempre és una informació important.

Diu també que l'adulteri és una qüestió democràtica. Pot explicar aquesta idea?

Aquesta és una frase que sembla que hagi de ser una mena d'aforisme comercial. Però és el risc dels assajos breus. Crec que és una qüestió democràtica en el sentit intern. Torno a la idea de la Víctor. Som complexos i tenim per dins molts éssers diferents, alguns dels quals es manifesten clarament i fàcilment perquè la societat ho admet. A mi m'és molt fàcil presentar-me com a dona heterosexual. Però potser com a dona que desitja no sé què no és tan fàcil. Perquè la societat històricament ho prescriu, perquè potser algun feminisme també ho jutjaria. És en aquest sentit que crec que és democràtic, perquè l'adulteri permet relacionar-te de moltes maneres diferents. I potser de maneres que desitges de manera enigmàtica, oculta, amb tabú, ves a saber.

Category

1. Cultura
2. Entrevista

Tags

1. biblia
2. Blanca Llum Vidal
3. Deu Manaments
4. fragmenta

Date Created

6 de maig de 2024

Author

jordi-pacheco